Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

- Wydział Instrumentalny

SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026 2027

NAZWA PRZEDMIOTU	**LITERATURA SPECJALISTYCZNA – Fortepian**
KIERUNEK	instrumentalistyka
SPECJALNOŚĆ	gra na instrumencie
SPECJALIZACJA	fortepian
POZIOM STUDIÓW	Studia II stopnia

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:

dr hab. Paweł Rydel, prof. AM

ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:

Przedmiot zakłada podstawową znajomość literatury przeznaczonej na fortepian. Celem nauczania przedmiotu jest uporządkowanie i rozszerzenie dotychczasowej wiedzy z tego zakresu, uświadomienie studiującym powiązań twórczości fortepianowej z muzyką tworzoną w każdej z epok, zorientowanie w chronologii powstawania dzieł i ich stylu oraz zaznajomienie z historią i rozwojem pianistyki.

Przedmiot obowiązkowy na I roku studiów magisterskich uzupełniających. Zajęcia odbywają się w grupach w trybie stacjonarnym w wymiarze jednej godziny tygodniowo.

WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:

Warunkiem wstępnym przedmiotu jest zakwalifikowanie studenta na studia magisterskie uzupełniające.

ZALECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:

brak

BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:

Hasła dotyczące omawianych kompozytorów w części biograficznej Encyklopedii Muzycznej PWM t. 1-12 lub
SADIE, Stanley. NEW GROVE : Dictionary of Music and Musicians : in twenty volumes. . London : Macmillan, 1980 lub
BLUME, Friedrich. Die Musik in Geschichte und Gegenwart : Algemeine Enzyklopädie der Musik. . Kassel : Bärenreiter.

BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:

Monografie kompozytorów,
ŁUKASZEWSKI, Marcin. Przewodnik po muzyce fortepianowej . . Kraków : Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 2014. ISBN 9788322409480.
POCIEJ, Bohdan. Klawesyniści francuscy . . Kraków : Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1969.
PONIATOWSKA, Irena. *Faktura fortepianowa Beethovena : aneks: Beethoven-Chopin : podobieństwa w fakturze fortepianowej*. . 2. Warszawa : Narodowy Instytut Fryderyka Chopina, 2013. ISBN 9788361142911.
PONIATOWSKA, Irena. *Muzyka fortepianowa i pianistyka w wieku XIX : aspekty artystyczne i społeczne*. . Warszawa : Oficyna Wydawnicza "Rewasz, 1991.
Artykuły z sesji naukowych „Muzyka fortepianowa", tomy I-XVII, prace specjalne, Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.

EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:

Student posiada szczegółową wiedzę dotyczącą repertuaru pianistycznego oraz posiada wiedzę dotyczącą związanego z nią piśmiennictwa (K_W02),
Student posiada wiedzę dotyczącą swobodnego korzystania z różnorodnych mediów (książki, nagrania, materiały nutowe, Internet, nagrania archiwalne itp.) oraz umiejętność samodzielnego poszerzania i rozwijania wiedzy dotyczącej swojej specjalności (K_W06),
Student posiada poszerzoną wiedzę na temat kontekstu historycznego muzyki i jej związków z innymi dziedzinami współczesnego życia (K_W07).

EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:

Student potrafi dokonać samodzielnej identyfikacji dowolnego utworu fortepianowego, polegającej na określeniu epoki, w której powstał, stylu historycznego lub indywidualnego, formy, gatunku, jakości interpretacji itp.,
Student potrafi przeanalizować (od strony formalnej, stylistycznej oraz wykonawczej) wykonywany przezeń repertuar,
Student jest przygotowany do krytycznej oceny porównawczej różnych interpretacji danego utworu na fortepian solo lub koncertu na fortepian z orkiestrą.

EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student odnajduje się we własnej praktyce estradowej jako pianista mający szeroką wiedzę odnośnie do wykonywanego repertuaru,
Student nabiera łatwości i kreatywności w formułowaniu i prezentowaniu własnych poglądów na temat wartości różnych interpretacji muzyki fortepianowej,
Student potrafi dostrzec i docenić wartości różnych – często niedających się łatwo zaakceptować – modeli współczesnej pianistyki.

semestr przedmiotu:	**I**	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	**I**
wymiar godzin:	**15**	ilość pkt. ECTS:	**3**

rodzaj zajęć:	wykład	sposób zaliczenia:	Zaliczenie z oceną

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Historia fortepianu: od monochordu, organów, klawikordu i klawesynu do fortepianu. Twórczość klawesynowa i klawikordowa epoki baroku (Anglia, Francja, Włochy, Hiszpania, Niemcy). Twórczość klawesynowa J.S. Bacha, tradycje wykonawcze jego utworów. Twórczość klawiszowa synów J.S. Bacha, „Empfindsamer Stil", styl galant, rozwój pianistyki w XVIII w. Twórczość fortepianowa klasyków wiedeńskich. Twórczość fortepianowa F. Schuberta. Styl brillant, okres przejściowy, pierwsze pokolenie romantyków, pierwsze „szkoły" pianistyczne (Clementi, Hummel, Weber, Czerny, Field i in.).
Polska muzyka fortepianowa przed Chopinem (Ogiński, Szymanowska, Lessel i in.). F. Chopin – jego znaczenie jako kompozytora, pianisty i pedagoga. Twórczość fortepianowa F. Mendelssohna-Bartholdy'ego i R. Schumanna. F. Liszt – twórczość fortepianowa, innowacje faktury i techniki fortepianowej i znaczenie w historii pianistyki.

METODY DYDAKTYCZNE:

Wykłady uzupełniane pokazem partytur oraz zestawami utworów do samodzielnego przesłuchania przez studentów.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Zaliczenie obejmuje test słuchowy oraz część ustną, gdzie student winien wykazać się znajomością poruszanej na wykładach problematyki, literatury i dziejów pianistyki, a także napisanie pracy dotyczącej twórczości fortepianowej wybranego, mniej znanego kompozytora z omawianego w semestrze okresu.

semestr przedmiotu:	**II**	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	II
wymiar godzin:	15	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć:	wykład	sposób zaliczenia:	Zaliczenie z oceną

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Twórczość fortepianowa J. Brahmsa. Szkoły narodowe w muzyce fortepianowej (Francja, Norwegia, Czechy, Polska, Rosja, Hiszpania). A. Skriabin jako pianista i kompozytor muzyki fortepianowej. S. Rachmaninow – jego rola w rozwoju pianistyki. Twórczość fortepianowa C. Debussy'ego i M. Ravela. B. Bartók, S. Prokofiew, D. Szostakowicz, I. Strawiński, K. Szymanowski jako twórcy muzyki na fortepian. Fortepianowa muzyka niemiecka i austriacka od końca XIX do połowy XX w. Muzyka amerykańska XIX i XX w. na fortepian. O. Messiaen i inni kompozytorzy francuscy XX w. Polska muzyka fortepianowa XX w.

METODY DYDAKTYCZNE:

Wykłady uzupełniane pokazem partytur oraz zestawami utworów do samodzielnego przesłuchania przez studentów.

Akademia Muzyczna
im. Stanisława Moniuszki
w Gdańsku

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:
Zaliczenie obejmuje test słuchowy oraz część ustną, gdzie student winien wykazać się znajomością poruszanej na wykładach problematyki, literatury i dziejów pianistyki, a także napisanie pracy dotyczącej twórczości wybranego, mniej znanego kompozytora z omawianego w semestrze okresu.